

[Fiskeriministeren.]

portion som forskellen mellem $\frac{2}{3}$ af 3 pct. af den pensionsgivende lønning og halvdelen af 1 ordinær portion som forsørger.

For pensionisternes vedkommende foreslås det nye særlige tillæg udbetalt efter de samme regler som til tjenestemænd, medens det midlertidige lønningstillæg som hidtil kun tænkes ydet med 70 pct.

Ved lovforslagets § 6 foreslås dyrtidstillægget til finanslovhonorarerne forhøjet med 10 pct. til 75 pct., og der søges samtidig gennemført en automatisk dyrtidsregulering af disse honorarer for fremtiden.

§ 7 indeholder bestemmelser om dyrtidsregulering af de ved tjenestemandsløven og finansloven m. v. hjemlede bestillingstillæg, således at man med den 1. april 1946 som udgangspunkt fremtidig regulerer bestillingstillæggene på tilsvarende måde som finanslovhonorarerne.

Udgifterne ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil andrage ca. 42 mill. kr. for finansåret 1952—53 og ca. 66 mill. kr. for finansåret 1953—54.

Lovforslaget har været behandlet i folketingets lønningssubudvalg, der ikke har stillet ændringsforslag.

Ved fremsættelsen af forslaget i folketinget gjorde finansministeren nærmere rede for forhandlingerne med tjenestemændene og fremhævede bl. a. som et led i den trufne aftale, at såfremt der indenfor denne 2 års periode, for hvilken den foreslåede særlige lønordning skal gælde, sker meget væsentlige ændringer i reguleringstillægget enten i op- eller nedadgående retning, vil der være at optage fornyede forhandlinger mellem finansministeren og tjenestemandsoverorganisationerne med henblik på spørgsmålet om en revision af den for tiden 1. april 1952 — 31. marts 1954 aftalte lønordning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Alfred Kristensen: Jeg ved ikke, om man efter at have hørt den højtærede ministers forelæggelsestale kan påstå, at dette forslag er enkelt og ligetil. Jeg tror, adskillige vil mene, at det er temmelig indviklet. Imidlertid skal jeg ikke gentage noget væsentligt af det, den højtærede minister har været inde på, men jeg vil gerne med nogle korte bemærkninger benytte lejligheden til at opholde mig et øjeblik ved nogle få principielle hovedbetragtninger i anledning af det forelagte forslag.

Da vi fik lønningsloven i 1946, bygget op efter samme system som de to forudgående

lønningslove, var vort lønningssystem for statens tjenestemænd allerede betydelig indviklet. Det var, som om der på visse områder manglede logik, og jeg erindrer, at jeg fra denne talerstol har gjort opmærksom herpå. En tjenestemandslønning blev dengang sammensat af indtil 8 forskellige løndelev, og siden den tid er yderligere en løndel kommet til; nu foreslås der endnu en, hvilket betyder, at vi faktisk er nået dertil, at en tjenestemandsløn sammensættes af 10 forskellige løndelev. Når hertil så kommer, at flere af disse tillæg ikke er ens — reguleringstillægget er varierende under hensyn til, om den pågældende er gift eller ugift, har været gift, er samgift eller eventuelt er kvindelig tjenestemand og gift med en, som ikke er den egentlige familieforsørger —, så vil man forstå, at det til tider kan være noget besværligt at nå det rigtige tal, når man vil prøve at regne en lønning ud. Således som reguleringstillægget efterhånden er bygget op — og noget af det er jo overført i det midlertidige løntillæg, også på en særlig måde —, forstår man, at der kan være visse tjenestemænd, som meget nøje overvejer, hvorvidt de tør indgå ægteskab eller ikke. Jeg synes, man med rette kan sige, at man her er ude for dette, at kærlighedens lønligste veje krydses af finansministeriets lønningsmæssige spærrebomme, og mener ikke, en sådan tilstand er holdbar ret meget længere. De sidste tre lønningslove har været opbygget på et ensartet system, varierende på ganske enkelte områder; men jeg tror faktisk, det bliver nødvendigt, at man ret hurtigt giver sig til nøje at overveje, om man ikke burde finde frem til helt nye principielle linier at bygge lønningsloven op efter. Når vi nu sætter den 10. etage på lønningerne, tror jeg faktisk ikke, grunden kan bære mere.

Vi må jo huske, at siden 1946 er den elektrotekniske og maskinelle udvikling gået sin sejrsgang, så at man faktisk i dag har nye tjenestemænd, men ikke nogen tjenestemandsgroupe eller lønningsklasse at henføre dem under. Man kan sige det samme med hensyn til den videnskabelige forskning, som også har givet sig udslag i oprettelse af nye tjenestemandstillinger. Dette problem er noget, som skal behandles, og som der skal tages stilling til, for det er spørgsmål, man slet ikke regnede med, da man gennemførte tjenestemandsløven i 1946. Selvom regeringen, og man kan vel sige tjenestemandsoverorganisationerne med, ikke lige for øjeblikket er indstillet på nedsættelse af en ny lønningssubkommission, tror jeg alligevel, at man næppe kommer uden om alle-